

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.635/2008/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év február hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a **IV. r.** terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Baranya Megyei Bíróság 7.B.868/2003/92. számú ítéletét és a Pécsi Ítéltábla Bf.I.130/2006/9. számú ítéletét a IV. r. terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A kábítószerrel visszaélés büntette miatt indított bűnügyben a Baranya Megyei Bíróság a 2006. év április hó 4. napján kihirdetett 7.B.868/2003/92. számú ítéletével a IV. r. terheltet bűnösnek mondta ki 1 rb. kábítószerfüggő személy által, az „országba behoz” magatartással, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében és 1 rb. kábítószerfüggő által a csekély mennyiséget meghaladó, de a jelentős mennyiséget el nem érő mennyiségre kereskedéssel, üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében, mint társtettést. Ezért őt halmazati büntetésül 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A megállapított tényállás lényege szerint az 1975-ben született, büntetlen előéletű IV. r. terhelt 2002 tavaszán, pontosan meg nem állapítható időpontban és alkalmakkor Hollandiából jelentős mennyiségű extasy tablettát és hasis-gyantát csempészett be Magyarországra abból a célból, hogy részben saját fogyasztását

fedezze, részben értékesítse. A kábítószert édesanyja, az I. r. terhelt beleegyezésével a vele közös pécsi lakásban helyezte el. A kábítószer egy részét részben a II. r. terhelttel közösen, részben saját maga értékesítette. Mindkét terhelt saját fogyasztásra is felhasznált a kábítószerből.

2002 májusának elején a IV. r. terhelt ismét Hollandiába távozott és a megállapodásuknak megfelelően az értékesítést ekkor már csak a II. r. terhelt végezte. A kábítószert az I. r. terhelt adta át alkalmanként a II.r. terheltnek, aki az értékesítésből befolyt összeggel a IV. r. terhelt távollétében az ő édesanyjával számolt el.

Az I. r. terhelt lakásán 2002. június 20. napján az alábbi mennyiségű tabletta, illetve kábítószer került lefoglalásra:

2067 darab extasy tabletta, amelynek MDMA hatóanyag-tartalma 175,35 g.

1185,6 g hasis-gyanta, amelynek D 9 THC tartalma 51,22 g, valamint 3,4 g növényi anyagmaradvány, amelynek D 9 THC tartalma 0,034 g.

Mind a cannabis, mind a hasis az 1/1968. (V.12.) BM-EüM. számú rendelet szerint kábítószernek minősül, a D 9 THC, és az MDMA, valamint az amfetamin származékok a 4/1980. (VI.24.) EüM-BM. számú rendelet szerint pszichotrop anyagok.

Az I. r. terhelt lakásán lefoglalt extasy tabletta MDMA hatóanyag-tartalma, valamint a hasis-gyanta mennyisége önmagukban is jelentős mennyiségnek minősülnek.

A II. r. terhelt részben értékesítésre az alábbi mennyiségű kábítószereket vette át:

a)

Értékesítés céljából 235 darab extasy tablettát az I. r. terhelttől és azt különböző kábítószer-fogyasztó személyeknek értékesítette 1.500 illetve 2.000 forint/darab árért. Az extasy tabletták MDMA hatóanyag-tartalma 11,985 g volt, amely mennyiség meghaladta a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát. A II.r. terhelt által a IV.r. terhelttől átvett 10 g hasis-gyanta hatóanyagtartalmát tekintve csekély mennyiségnek minősül, mert legkevesebb 0,1 g D 9 THC-t tartalmaz.

A II. r. terhelt 2002. év május hó 30. napján az értékesítésből befolyt 280.000 forinttal elszámolt az I.r. terhelt lakásán, ezt a pénzt az I. r. terhelt átvette.

b)

2002. év márciusában az itthon tartózkodó IV.r. a II. r. terhelttől értékesítés céljából 150 darab extasy tablettát vett át, azonban ezt maga fogyasztotta el, vagy 1-1 tablettát ajándékozott

ismerőseinek. E tabletták MDMA hatóanyag-tartalma 11,1 g volt, amely a csekély mennyiség felső határát meghaladja, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el.

A IV. r. terhelt 2002. évben kábítószerfüggő volt és Hollandiában ezzel összefüggésben orvosi kezelésben részesült.

A jogi indokolás körében kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a IV. r. terhelt által az ország területére Hollandiából behozott kábítószer-mennyiség értékelése a bírói gyakorlatnak megfelelően történt, így a jelentős mennyiség az „országba behoz” magatartással valósult meg. Miután megállapítást nyert, hogy a IV. r. terhelt kábítószerfüggő, ezért a Btk. 282/C. §-ában meghatározott rendelkezéseket alkalmazta a bíróság. A kábítószerrel többszöri útja alkalmával hozta be az ország területére, és a többszöri részletekben történő eladással rendszeres haszon megszerzésére törekedett. A kereskedés tényállásszerű magatartását a II. r. terhelttel szándékegységben valósította meg.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a IV. r. terhelt cselekményét

1 rb., a Btk. 282/C. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdése szerint minősülő és büntetendő kábítószerfüggő személy által az „országba behoz” elkövetési magatartással megvalósított, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, valamint

1 rb., a Btk. 282/C. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdése szerint minősülő és büntetendő kábítószerfüggő személy által a csekély mennyiséget meghaladó, de a jelentőset el nem érő mennyiségre kereskedéssel, üzletszerűen, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette, és számot adott ítéletének egyéb rendelkezéseiről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a IV. r. terhelt és védője által enyhítés végett bejelentett fellebbezés folytán másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla a 2006. év november hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozott Bf.I.130/2006/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A IV. r. terhelt cselekményét kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerrel, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette, és a halmazati büntetés kiszabására utalást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a tényállást az iratok tartalma alapján kiegészítette, illetve pontosította. Rögzítette, hogy a vádbeli időszakban a IV. r. terhelt életvitelszerűen Hollandiában tartózkodott és Magyarországra csak néhány alkalommal jött, ilyenkor pár napot töltött itt.

IV. r. terhelt azzal a céllal hozta Magyarországra a kábítószer, hogy értékesítse. Magyarországi tartózkodása alatt a birtokában levő kábítószerből fogyasztott is, de ennek mennyisége az általa behozott összes kábítószerhez képest elenyésző volt.

Mellőzte a másodfokú bíróság azt a megállapítást, hogy a IV. r. terhelt egyedül és a II. r. terhelttel együtt értékesítette a kábítószer. A IV. r. terhelt ugyanis kizárólag a II. r. terheltnak adott el kábítószer.

Az I. r. terhelt lakásán lefoglalt 2067 darab extasy tablettát tiszta hatóanyag-tartalma - 23,085 g MDMA - a jelentős mennyiség alsó határának 8 és félszerese. Az 1785,6 g hasis tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 2 és félszerese. A II. és IV. r. terheltek a IV. r. terhelt kezdeményezésére abban állapodtak meg, hogy az általa Magyarországra behozott kábítószerből a II. r. terhelt értékesít. Az extasy tablettát darabonként 1.200 forintért veszi meg a II. r. terhelt. Abban is megegyeztek, hogy amikor a IV. r. terhelt nem tartózkodik Magyarországon, a kábítószer az I. r. terhelttől, annak lakásán veheti át. 2002 márciusában pedig a IV. r. terhelt 150 darab extasy tablettát adott el a II. r. terheltnak.

A II. r. terhelt ezt követően - amikor a IV. r. terhelt nem volt Magyarországon - 100 darab extasy tablettát vett át az I. r. terhelttől.

A következő alkalommal a II. r. terhelt 85 darab extasy tablettát, majd 2002. június 4-én újabb 50 darab extasy tablettát vitt el az I. r. terhelttől, amelyet azonnal ki is fizetett.

A IV. r. terhelt által a II. r. terheltnak közvetlenül, illetve az I. r. terhelten keresztül eladott 385 darab extasy tablettát és 10 g hasis tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 115,925 %-a.

Az indokolás körében rámutatott az ítélőtábla, hogy a IV. r. terhelt az extasyt tabletták formájában, a hasist pedig 1 grammos adagokba csomagolva tárolta, értékesítésre és fogyasztásra előkészítve. Így nem merülhet fel, hogy felhígították vagy bármivel keverték a kábítószer, ami a tiszta hatóanyag-tartalom arányát megváltoztatta volna. Erre vonatkozóan az eljárás során adat sem merült fel és az I. r. terhelt lakásán sem találtak olyan eszközöket - például digitális mérleget -, amely az ilyen manipuláció feltétlenül szükséges eszköze. A nyomozóhatóság által lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma pontosan megegyezik a II. r. terheltnak átadott kábítószer hatóanyag-tartalmával. A II. r. terhelt két különböző-fajta kábítószer vásárolt, és valamennyi eladott extasy tablettát ugyanabból a fajtából származott.

Mindezekre figyelemmel kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma pontosan megegyezik a II. r. terhelt által elfogyasztott és eladott extasy tabletták tömegszázalékának arányában megállapított hatóanyagtartalmával. Ezért nem volt szükség az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézete által évente kiadott, a kábítószeresek átlagos hatóanyagtartalmát meghatározó táblázat alkalmazására.

A perbeli adatokat összevetve azzal a körülménnyel, hogy a II. r. és a IV. r. terheltek megállapodtak a kábítószer értékesítésében, megegyeztek az árban, az elszámolás módjában és a kapcsolatot is rendszeresen tartották telefonon, okszerűen csak arra lehet következtetni, hogy a IV. r. terhelt a Magyarországra hozott kábítószert értékesíteni akarta. A IV. r. terhelt szándéka a Magyarországra behozott teljes mennyiség értékesítésére irányult. Esetében kizárólag a kereskedő típusú magatartás megállapítása lehetséges. A IV. r. terhelt a kábítószer egy részét forgalomba hozta, de a lefoglalt mennyiséggel is ez volt a célja. A IV. r. terhelt cselekményének helyes minősítése tehát a Btk. 282/C. §-ának (2) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdésének második fordulata szerint minősülő és büntetendő, kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette.

A cselekmény azáltal befejezetté vált, hogy a II. r. terheltnak átadott kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. A további lefoglalt mennyiség - mivel ténylegesen forgalomba nem került - kísérleti szakban maradt rész-cselekmény, amelynek a minősítés szempontjából nincs jelentősége, csupán a büntetés kiszabásánál veendő figyelembe.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a IV. r. terhelt terhére az üzletszerű elkövetést. A Btk. 282/A. §-a a terjesztői típusú magatartások vonatkozásában az üzletszerű elkövetést - a korábbiaktól eltérően - minősítő körülményként már nem értékeli. A forgalomba hozatal, illetve a kereskedelem ugyanis azt magába foglalja. Az üzletszerű kínálás, átadás pedig nem életszerű, illetve az már kereskedelmi tevékenységet, forgalomba hozatalt jelent. Bár formailag úgy tűnik, mintha a törvény 282/C. §-ának (3) bekezdése - kizárólag a kábítószerfüggőknél - ezt a minősítő körülményt a terjesztői magatartásokra nézve is fenntartotta volna, a helyes jogi álláspont szerint a kereskedői elkövetői magatartás megállapítása esetén az üzletszerűség minősítő körülményként értékelését mellőzni kell.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a IV. r. terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján, mert álláspontja szerint a

terhelttel szemben téves minősítés miatt törvénysértően súlyos büntetés kiszabására került sor.

Az indítvány szerint a Pécsi Ítéltábla bizonyítás felvétele nélkül, az eljárási szabályok megsértésével megalapozatlanul állapított meg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást, mert erre csak a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a b) pontja szerinti feltételek mellett lett volna lehetősége. Olyan kérdésben értelmezte kiterjesztően a tényállást, amelyre nem volt megállapított tényállás az elsőfokú bíróság részéről, így az nem is volt kiegészíthető.

Az alapügyben eljáró bíróságok a II. r. terheltnak átadott kábítószer tiszta hatóanyagának a kiszámításakor az I. r. terhelt lakásán lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát vették alapul. Ez az eljárás eltér az állandóan követett bírói gyakorlattól, amely szerint ilyen esetben nem a vegyészszakértők véleménye, hanem a bírói mérlegelés az irányadó. Ennek következtében tévesen állapították meg, hogy a II. r. terheltnak átadott kábítószer hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

Csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása eredményezhet törvényi egységet. A Btk. 282/C. §-ának (1) és (2) bekezdés szerinti tényállások találkozása esetén tehát halmazatot kell megállapítani. Tévedett ezért a Pécsi Ítéltábla, amikor a saját jogi álláspontja szerint is eltérő törvényi tényállásokba tartozó, ún. fogyasztói és terjesztői magatartásokat ötvözve minősítette egységként a IV. r. terhelt cselekményeit.

Az I. r. terhelt lakásán lefoglalt kábítószer tekintetében elkövetési magatartásként nem a „forgalomba hozatal”, hanem csupán az „országba behozatal” állapítható meg, így a terhelt ezzel kapcsolatosan elkövetett cselekménye a Btk. 282/C. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdésének első fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének a megállapítására alkalmas.

A IV. r. terhelt a II. r. terhelt által átvett kábítószer sem hozta forgalomba, hanem azt mindössze átadta. E kábítószer összes mennyisége a minimális hatóanyag-tartalom számításával nem haladta meg a csekély mennyiséget, ezért a IV. r. terhelt cselekménye a Btk. 282/C. §-a (5) bekezdésének a) pontja szerint minősülő és büntetendő csekély mennyiségű kábítószerre átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének a megállapítására alkalmas.

A védő mindezekre figyelemmel a minősítés megváltoztatását, a főbüntetés enyhítését, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését és azt indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a IV. r.

terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását függessze fel, vagy foganatosítása esetén szakítsa félbe.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1726/2008. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta. Álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány a kábítószeres hatóanyag-tartalmának vizsgálatára tett megállapításokat és a másodfokú bíróság bizonyítást kiegészítő tevékenységét vitató részében a törvényben kizárt. A másodfokú bíróság egyébként is okszerű magyarázatot adott arra, hogy ebben az ügyben a hatóanyag-tartalom vizsgálata során miért lehetett és kellett eltérni a védő által idézett gyakorlattól.

A Pécsi Ítélőtábla a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján törvényesen járt el, amikor a tényállást a bizonyítás-felvételét - a szakértők meghallgatását - követően az iratok tartalmát is figyelembe véve kiegészítette, illetve pontosította.

Az ítélezési gyakorlat szerint forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása akkor is, ha az egyetlen személyen keresztül, akár egyetlen átadással történik. A IV. r. terhelt személyesen, illetve I. r. terheltnek, mint közvetítőnek az útján rendszeresen azzal a céllal látta el a II. r. terheltet kábítószerrel, hogy azt értékesítse és a vételárral számoljon el. A IV. r. terheltnek ez a magatartása feltétlenül kimeríti a forgalomba hozatal fogalmát. Azáltal pedig, hogy az irányadó tényállás szerint valamennyi kábítószer ilyen céllal hozta Magyarországra, a Pécsi Ítélőtábla arra is okszerűen következtetett, hogy az I. r. terhelt lakásán lefoglalt kábítószer is forgalomba hozatal céljából tárolta.

A Pécsi Ítélőtáblának ez a megállapítása nem a bizonyítékok eltérő értékelésén, hanem eltérő jogi következtetésen alapul. Az elkövető szándékának a meghatározása ugyanis nem tény, hanem jogkérdés.

Törvényes tehát a IV. r. terhelt cselekményének a másodfokú ítélet szerinti jogi minősítése. A kiszabott büntetés nem törvénysértő, a felülvizsgálatot egyéb ok sem indokolja. Nincs indok a jogerős büntetés végrehajtásának a felfüggesztésére sem.

Mindezekre figyelemmel a Legfőbb Ügyészség azt indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.B.868/2003/92. számú ítéletének és a Pécsi Ítélőtábla Bf.I.130/2006/9. számú ítéletének a IV. r. terheltre vonatkozó rendelkezéseit - a Be. 426. §-a alapján - a hatályában tartsa fenn.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen védő

a felülvizsgálati indítványát fenntartotta és részletesen indokolta.

A legfőbb ügyész képviselője az átiratában foglaltakkal egyezően a marasztaló jogerős döntés hatályában fenntartását indítványozta.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a védő felülvizsgálati indítványát alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvány elbírálása során abból indult ki, hogy a Be. 423. §-ának (1) bekezdésében foglaltak értelmében, a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül. Ennél fogva a kötelezően irányadó jogerős ítéleti tényállás alapul vételével kell és lehet állást foglalni a rendkívüli jogorvoslat tárgyában, s a Legfelsőbb Bíróság kizárólag a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényekből a bűnösségre levont jogi következtetések helyességét vizsgálhatta.

A védő a tényállást támadta akkor, amikor a II. r. terheltnak átadott kábítószer tiszta hatóanyagának a kiszámítását, megállapítását sérelmezte, erre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A védő hivatkozott arra is, hogy az általa sérelmezett tényállás megállapítására a másodfokú bizonyításra vonatkozó szabályok megsértésével került sor.

Ezzel kapcsolatban rámutat a legfelsőbb Bíróság arra, hogy a bíróság jogerős ügydöntő határozatának a felülvizsgálatára kizárólag a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a c) pontjában taxatíván felsorolt (abszolút) eljárási szabálysértések alapján van lehetőség. Az egyéb eljárási szabálysértések - s így a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a b) pontjában foglalt rendelkezés - megsértése a felülvizsgálat keretében nem orvosolható.

A Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a másodfokon eljárt Pécsi Ítéltőárta az irányadó tényállás alapján helyes jogi következtetést vont arra, hogy a IV.r. terhelt szándéka az általa Magyarországra behozott teljes kábítószer-mennyiség értékesítésére irányult. Ennél fogva mind a II. r. terheltnak eladott, mind pedig az édesanyja, az I. r. terhelt lakásán lefoglalt további kábítószer

tekintetében a forgalomba hozatalra irányuló szándékára lehetett és kellett következtetni. Mivel pedig cselekményét a tényállásban terhére rótt teljes kábítószer-mennyiség tekintetében forgalomba hozatalra irányuló szándékkal hajtotta végre, így e „kereskedői típusú” magatartásával halmazatban egyéb – „fogyasztói típusú” – cselekmény valódi halmazatban történő megállapítására nem volt törvényes indok.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.

A büntetés vagy az intézkedés akkor törvénysértő, és akkor szolgálhat – a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján – a felülvizsgálat alapjául, ha a kiszabásának, illetve alkalmazásának a feltételeit meghatározó törvényi rendelkezésekkel ellentétes. Így pl. törvénysértő a büntetés, ha a bíróság a büntetési tétel felső határát meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki, vagy a törvény szerint kötelező mellékbüntetést nem szabta ki.

A IV. r. terhelttel szemben a fő- és mellékbüntetés kiszabására a törvényi keretek között került sor. E keretek között viszont már a jogalkalmazói egyéniesítés érvényesül, ezért az elsőfokú bíróság döntését már a másodfokú bíróság sem bírálhatja felül korlátlanul [lásd Be. 371. § (2) bek.].

A jogbiztonság érdekében és „a jogerő tiszteletének” a jegyében a törvény korlátozza a jogerős ügydöntő határozatban megállapított büntetés vagy intézkedés felülvizsgálatát. Ha a minősítés törvényes és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a büntetés nemét vagy mértékét meghatározó rendelkezéseket nem lehet megtámadni abból az okból, hogy eltúlzottan – vagy akár törvénysértően – súlyosak vagy enyhék. A büntetéskiszabás önmagában nem képezheti felülvizsgálat tárgyát akkor sem, ha annak során a Btk. 37. vagy 83. §-ának az előírásait nem vették figyelembe.

A kifejtettekre figyelemmel – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles – a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatokat a IV. r. terhelt vonatkozásában – a Be. 426. §-a alapján – a hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

A felülvizsgálati eljárásban a kirendelt védő díjával felmerült bünygi költséget a Be. 429. §-ának (1) bekezdése értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. február hó 5. napján

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor s.k.
előadó bíró, Dr. Schäfer Annamária s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő
Bné